

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀ**

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ ՎԵՃԸ ԼՈՒԾԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

5 հունվարի 2023 թվական

ք. Երևան

ուսումնասիրելով ըստ հայցի՝ ՀՀ տարածքային կառավարման և ենթակառուցվածքների նախարարության պետական գույքի կառավարման կոմիտեի ընդդեմ «Հայփոստ» փակ բաժնետիրական ընկերության՝ գումարի բռնագանձման և նոր պայմաններով պայմանագիր կնքելուն հարկադրելու պահանջների մասին թիվ ՀԿԴ/0097/02/22 (ԵԴ/23059/02/20) քաղաքացիական գործի ենթակայությունը որոշելու նպատակով այն Վճռաբեկ դատարանի նախագահին ուղարկելու վերաբերյալ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի՝ 2022 թվականի դեկտեմբերի 26-ի որոշումը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Գործի դատավարական նախապատմությունը.

1. ՀՀ տարածքային կառավարման և ենթակառուցվածքների նախարարության պետական գույքի կառավարման կոմիտեն 2020 թվականի օգոստոսի 3-ին հայցադիմում է ներկայացրել Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան

ընդդեմ «Հայփոստ» փակ բաժնետիրական ընկերության՝ գումարի բռնագանձման և նոր պայմաններով պայմանագիր կնքելուն հարկադրելու պահանջների մասին:

2. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2020 թվականի սեպտեմբերի 7-ի որոշմամբ հայցադիմումն ընդունվել է վարույթ:

2022 թվականի մայիսի 17-ին քաղաքացիական գործը վերամակագրվել է նույն դատարանի մեկ այլ դատավորի և 2022 թվականի մայիսի 30-ի որոշմամբ ընդունվել է վարույթ:

3. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2022 թվականի նոյեմբերի 17-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործը հաճնվել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը:

4. 2022 թվականի դեկտեմբերի 19-ին թիվ ԵԴ/23059/02/20 քաղաքացիական գործը ստացվել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանում, որին շնորհվել է ՀԿԴ/0097/02/22 համարը:

Հակակոռուպցիոն դատարանի՝ 2022 թվականի դեկտեմբերի 26-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործի ենթակայությունը որոշելու նպատակով այն ուղարկվել է ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի նախագահին:

5. Գործը ՀՀ Վճռաբեկ դատարանում ստացվել է 2022 թվականի դեկտեմբերի 28-ին:

Ենթակայության վերաբերյալ վեճի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող փաստական հանգամանքները.

6. Հղում կատարելով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 19-րդ, 22-րդ, 23-րդ և 24-րդ մասերին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 25-րդ հոդվածի 3.1-րդ մասին՝ Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2022 թվականի նոյեմբերի 17-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործն ըստ ենթակայության ուղարկել է Հակակոռուպցիոն դատարան՝ այն պատճառաբանությամբ, որ. *«[Գործով ներկայացված պահանջն իրենից ներկայացնում է գումարի բռնագանձման և նոր պայմաններով պայմանագիր կնքելուն հարկադրելու պահանջ, իսկ գործով պարասխաանող է*

հանդիսանում «Հայփոստ» փակ բաժնետիրական ընկերությունը, որպեսի պայմաններում Դատարանը գտնում է, որ սույն գործով ներկայացված պահանջի քննությունն անխուսափելիորեն առնչվում է Հայաստանի Հանրապետության գույքային շահերին, ուստի Դատարանը գտնում է, որ (...) թիվ ԵԴ/23059/02/20 քաղաքացիական գործը պետք է հանձնել հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը»¹:

7. Հղում կատարելով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 3-րդ կետին, 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, ՀՀ կառավարության 2019 թվականի հոկտեմբերի 3-ի թիվ 1332-Ն որոշման թիվ 1 հավելվածի 58-րդ, 60-րդ, 88-րդ և 89-րդ մասերին, «Դատախազության մասին» ՀՀ օրենքի 29-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետին և նույն հոդվածի 2-րդ մասին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 41-րդ հոդվածի 1-ին և 3-րդ մասերին՝ Հակակոռուպցիոն դատարանը 2022 թվականի դեկտեմբերի 26-ի որոշմամբ գտել է, որ սույն գործը ենթակա է Երևան քաղաքի սուաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին և այդ առնչությամբ դիմել է Վճռաբեկ դատարանի նախագահին՝ նշելով հետևյալը. «(...) Հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայության շրջանակը որոշելիս օրենսդիրը որպես ուղենիշ դիտարկել է միայն կոռուպցիոն բնույթի գործերը նույն դատարանի ինչպես քրեաիրավական, այնպես էլ քաղաքացիաիրավական մասնաիրացման դատավորների համար: Օրենսդրի կամքի այսպիսի դրսևորումը մի կողմից բխում է հակակոռուպցիոն ուզմավարության համապարասիան դրույթներից, մասնավորապես՝ Հակակոռուպցիոն դատարանի՝ որպես կոռուպցիայի դեմ պայքարի ինստիտուցիոնալ մարմնի առաքելությունից, մյուս կողմից պայմանավորված է այն հանգամանքով, որ մասնագիտացված դատարանը, որն ընդգրկում է փարբեր մասնագիտացված դատավորներ, որպես այդպիսին հանդես գալու համար պետք է ունենա որևէ ընդհանուր չափանիշ, որպիսին կարող է դիտարկվել այդ դատարանին ենթակա գործերի ընդհանրական բնույթը:

(...) Հակակոռուպցիոն դատարանը՝ որպես մասնագիտացված դատարան, կոռուպցիայի դեմ պայքարի ինստիտուցիոնալ մարմին է, որը կոչված է իրականացնելու միայն կոռուպցիոն բնույթի գործերով արդարադատություն:

¹ Տե՛ս քաղաքացիական գործը, հատոր 1, թերթեր 145-147:

(...) Պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով հայցի առարկան պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության պահանջն է, իսկ օբյեկտը՝ պահանջի հիմքում ընկած պետության գույքային և ոչ գույքային շահը: Այսինքն՝ հայցը կարող է դիտարկվել որպես պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված միայն այն դեպքում, երբ պետության իրավասու մարմինը քաղաքացիական շրջանատության այլ մասնակիցների դեմ ներկայացնի պետության՝ ենթադրաբար խախտված գույքային կամ ոչ գույքային շահի պաշտպանության պահանջ: Այլ կերպ ասած՝ քննարկվող հայցերով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությունը պետք է ուղղակիորեն քիսի հայցի առարկայից:

[Պ]ետության շահերի պաշտպանության հայց ներկայացնելու իրավասությունն ունեն բացառապես պետական մարմինները: Դատախազն այդպիսի հայց կարող է ներկայացնել միայն օրենքով նախատեսված դեպքերում, ինչը պայմանավորված է վերջինիս հարուկ սահմանադրաիրավական կարգավիճակով:

(...) Օրենսդրի կամքն ուղղված է եղել նրան, որ Հակակոռուպցիոն դատարանում պետք է քննվեն միայն դատախազության կողմից ներկայացված պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության և սպօրինի ծագում ունեցող գույքի բնագանձման հայցերը, որոնց քննության համար բավարար է համարվել 5 քաղաքացիական մասնագիտացման դատավորի թվաքանակը՝ նկատի ունենալով նաև, որ Հակակոռուպցիոն դատարանի դատական փարածքը Հայաստանի Հանրապետության ողջ փարածքն է:

(...) Հակակոռուպցիոն դատարանի էությունը ենթադրում է, որ այս դատարանի քննությանը ենթակա քաղաքացիական գործերը ևս պետք է լինեն կոռուպցիոն բնույթի: Այսինքն՝ պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցը Հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա դիտարկելու համար անհրաժեշտ է, որ նշված հայցի հիմքում դրվեն այնպիսի փաստեր, որոնք այս կամ այն կերպ կապահովեն ներկայացված պահանջի կոռուպցիոն բնույթը:

(...) Դատարանը գրնում է, որ պետության գույքային կամ ոչ գույքային շահերին առնչվող քաղաքացիական գործը ենթակա է քննության Հակակոռուպցիոն դատարանում հերևյալ պայմանների միաժամանակյա առկայության դեպքում:

1. առկա է պետության գույքային կամ ոչ գույքային շահի պաշտպանության հայց, մասնավորապես հայցի առարկան հետապնդում է հանրային շահի պաշտպանության նպատակ,

2. հայցը հարուցվել է պատշաճ սուբյեկտի՝ ՀՀ դատախազության կողմից:

(...) Գաբարյանը հանգում է հետևության, որ Հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա է միայն ՀՀ դատախազության կողմից հարուցված պետական գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերը:

(...) Գաբարյանն արձանագրում է, որ թեև փվյալ դեպքում ՀՀ փարածքային կառավարման և ենթակառուցվածքների նախարարության պետական գույքի կառավարման կոմիտեն հայցադիմումը ներկայացրել է իր լիազորությունների շրջանակում պետության շահի պաշտպանության նպատակով, ու սույն գործն առնչվում է պետության գույքային շահին, այդուհանդերձ գործը Հակակոռուպցիոն դատարանին հանձնելու նախապայմանները բացակայում են:

(...) Գաբարյանը հանգում է հետևության, որ թիվ ՀԿԽ/0097/02/22 գործը ենթակա չէ քննության Հակակոռուպցիոն դատարանում»²:

Վճռաբեկ դատարանի նախագահի պատճառաբանությունները և եզրահանգումը.

8. Սույն գործով Վճռաբեկ դատարանի նախագահի առջև բարձրացված իրավական հարցը հետևյալն է. հիմնավոր է արդյոք ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի հետևությունն այն մասին, որ թիվ ՀԿԽ/0097/02/22 (ԵԴԽ/23059/02/20) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ փարածքային կառավարման և ենթակառուցվածքների նախարարության պետական գույքի կառավարման կոմիտեի ընդդեմ «Հայփոստ» փակ բաժնետիրական ընկերության՝ գումարի քննազանձման և նոր պայմաններով պայմանագիր կնքելուն պարտավորեցնելու պահանջների մասին, ենթակա է Երևան քաղաքի առաջին արյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին:

² Տե՛ս քաղաքացիական գործը, հատոր 2, թերթեր 3-8:

9. «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 3-րդ կետի համաձայն՝ *«Մասնագիտացված դատարաններն են՝ (...) հակակոռուպցիոն դատարանը»:*

«Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ *«Հակակոռուպցիոն դատարանին են ենթակա (...) քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը (...):»:*

10. Սույն որոշման նախորդ կետում վկայակոչված իրավական նորմերի վերլուծությունից հետևում է, որ հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա քաղաքացիական գործերն են՝ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» ՀՀ օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը: Նշվածը հիմք է տալիս փաստելու, որ օրենսդիրը հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայությանն է վերապահել ոչ թե այն գործերը, որոնք **առնչվում են պետության գույքային և ոչ գույքային շահերին**, այլ այն հայցերով գործերը, որոնք **ուղղված են այդ շահերի պաշտպանությանը**: Այսինքն՝ հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայական իրավագործությունը սահմանափակված է **պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերի** քննությամբ: Հարկ է նաև նշել, որ այս մոտեցումը բխում է 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի նախագծի ընդունման հիմնավորումներից, համաձայն որոնց, օրենսդիրը հակակոռուպցիոն դատարանին օժտել է մասնագիտացված դատարանի կարգավիճակով և ըստ այդմ՝ նախատեսել այդ դատարանի քննությանը ենթակա քաղաքացիաիրավական վեճերի սահմանափակ շրջանակ³:

³ Տե՛ս 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի նախագծի հիմնավորումները՝ ՀՀ Ազգային ժողովի պաշտոնական կայքէջում հետևյալ հղմամբ՝ http://www.parliament.am/draftreading_docs/7/K-785_DR2.pdf

Բացի այդ, նույն օրենքի հիմնավորումներից հետևում է, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քաղաքացիական մասնագիտացմամբ դատավորների թվակազմը սահմանելիս (5 դատավոր), հիմք են ընդունվել ՀՀ գլխավոր դատախազության ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման գործերով վարչության կողմից կատարված ուսումնասիրությունների և դատախազների կողմից դատարաններ ներկայացված՝ պետական շահերի պաշտպանության հայցերի վերաբերյալ վիճակագրական տվյալները: Նշվածը հիմք է տալիս հետևություն անելու, որ օրենսդրի նպատակն է եղել **հակակոռուպցիոն դատարանի ենթակայությանը վերապահել պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերի քննությունը, որոնք ներկայացվել են ՀՀ դատախազության կողմից**⁴:

11. Սույն քաղաքացիական գործի նյութերի ուսումնասիրությունից հետևում է, որ.

- ՀՀ տարածքային կառավարման և ենթակառուցվածքների նախարարության պետության գույքի կառավարման կոմիտեն Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան է ներկայացրել հայցադիմում ընդդեմ «Հայփոստ» փակ բաժնետիրական ընկերության՝ գումարի բռնագանձման և նոր պայմաններով պայմանագիր կնքելուն հարկադրելու պահանջների մասին⁵,

- հղում կատարելով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, 2021 թվականի ապրիլի 14-ին ընդունված՝ ««Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» թիվ ՀՕ-331-Ն ՀՀ սահմանադրական օրենքի 19-րդ հոդվածի 19-րդ, 22-րդ, 23-րդ և 24-րդ մասերին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 25-րդ հոդվածի 3.1-րդ մասին՝ Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2022 թվականի նոյեմբերի 17-ի որոշմամբ քաղաքացիական գործն ըստ ենթակայության ուղարկել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարան՝ այն պատճառաբանությամբ, որ սույն գործով ներկայացված պահանջի քննությունն անխուսափելիորեն առնչվում է Հայաստանի Հանրապետության

⁴ Տե՛ս նույն տեղում:

⁵ Տե՛ս սույն որոշման 1-ին կետը:

գույքային շահերին, ուստի թիվ ԵԴ/23059/02/20 քաղաքացիական գործը պետք է հանձնել հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը⁶,

- հղում կատարելով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ հոդվածի 3-րդ մասի 3-րդ կետին, 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, ՀՀ կառավարության 2019 թվականի հոկտեմբերի 3-ի թիվ 1332-Ն որոշման թիվ 1 հավելվածի 58-րդ, 60-րդ, 88-րդ և 89-րդ մասերին, «Բատախազության մասին» ՀՀ օրենքի 29-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետին և նույն հոդվածի 2-րդ մասին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 41-րդ հոդվածի 1-ին և 3-րդ մասերին՝ Հակակոռուպցիոն դատարանը 2022 թվականի դեկտեմբերի 26-ի որոշմամբ գտել է, որ սույն գործը ենթակա է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին և այդ առնչությամբ դիմել է Վճռաբեկ դատարանի նախագահին՝ նշելով, որ պետության գույքային կամ ոչ գույքային շահերին առնչվող քաղաքացիական գործը ենթակա է քննության հակակոռուպցիոն դատարանում՝ հետևյալ պայմանների միաժամանակյա առկայության պարագայում. ա) առկա է պետության գույքային կամ ոչ գույքային շահի պաշտպանության հայց, մասնավորապես հայցի առարկան հետապնդում է հանրային շահի պաշտպանության նպատակ, բ) հայցը հարուցվել է պատշաճ սուբյեկտի՝ ՀՀ դատախազության կողմից, ուստի, թեև տվյալ դեպքում ՀՀ տարածքային կառավարման և ենթակառուցվածքների նախարարության պետական գույքի կառավարման կոմիտեն հայցադիմումը ներկայացրել է իր լիազորությունների շրջանակում պետության շահի պաշտպանության նպատակով, ու սույն գործն առնչվում է պետության գույքային շահին, այդուհանդերձ գործը Հակակոռուպցիոն դատարանին հանձնելու նախապայմանները բացակայում են, հետևաբար, թիվ ՀԿԴ/0097/02/22 գործը ենթակա չէ քննության հակակոռուպցիոն դատարանում⁷:

12. Նախորդ կետում մեջբերված փաստական հանգամանքները գնահատելով սույն որոշման 9-10-րդ կետերում վկայակոչված իրավադրույթների և արտահայտված իրավական դիրքորոշումների լույսի ներքո՝ հարկ է նկատել, որ սույն գործով Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան հայցադիմում է ներկայացվել ՀՀ տարածքային կառավարման և ենթակառուցվածքների նախարարության պետական գույքի

⁶ Տե՛ս սույն որոշման 6-րդ կետը:

⁷ Տե՛ս սույն որոշման 7-րդ կետը:

կառավարման կոմիտեի կողմից, ընդ որում՝ այն ներկայացվել է ընդդեմ «Հայփոստ» փակ բաժնետիրական ընկերության՝ գումարի բռնագանձման և նոր պայմաններով պայմանագիր կնքելուն հարկադրելու պահանջների մասին: Այսինքն՝ հայցադիմումի առարկան են կազմում գումարի բռնագանձման և նոր պայմաններով պայմանագիր կնքելուն հարկադրելու պահանջները, որոնք թեև կարող են նաև առնչվել պետության գույքային և ոչ գույքային շահերին, սակայն ուղղակիորեն միտված չեն այդ շահերի պաշտպանությանը: Այլ կերպ, հայցադիմումի առարկան չի հետապնդում հանրային այնպիսի շահի պաշտպանության նպատակ, որն օրենսդրի կողմից նախատեսվել է որպես ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի կողմից գործերի քննության նախապայման:

13. Վերը շարադրվածը հիմք է տալիս փաստելու, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի հետևությունն այն մասին, որ թիվ ՀԿԴ/0097/02/22 (ԵԴ/23059/02/20) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ տարածքային կառավարման և ենթակառուցվածքների նախարարության պետական գույքի կառավարման կոմիտեի ընդդեմ «Հայփոստ» փակ բաժնետիրական ընկերության՝ գումարի բռնագանձման և նոր պայմաններով պայմանագիր կնքելուն հարկադրելու պահանջների մասին, ենթակա է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին, հիմնավոր է:

14. Վերոգրյալի հիման վրա, գտնում եմ, որ ՀՀ տարածքային կառավարման և ենթակառուցվածքների նախարարության պետական գույքի կառավարման կոմիտեի հայցադիմումի հիման վրա հարուցված թիվ ՀԿԴ/0097/02/22 (ԵԴ/23059/02/20) քաղաքացիական գործը ենթակա է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի քննությանը:

Հիմք ընդունելով վերոշարադրյալը և ղեկավարվելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

թիվ ՀԿԴ/0097/02/22 (ԵԴ/23059/02/20) քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ ՀՀ տարածքային կառավարման և ենթակառուցվածքների նախարարության պետական գույքի կառավարման կոմիտեի ընդդեմ «Հայփոստ» փակ բաժնետիրական ընկերության՝ գումարի բռնագանձման և նոր պայմաններով պայմանագիր կնքելուն հարկադրելու պահանջների

մասին, ենթակա է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին:

ԼԻԼԻԹ ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ